

EL LLENGUATGE

Les opcions

7/VIII/1952

del llenguatge

De fet, qualsevol diccionari de definicions és també, en una certa mesura, un diccionari de sinònims. L'afirmació és molt elemental si considerem que moltes de les definicions dels diccionaris consisteixen, justament, en un o més termes sinònims, als quals es remet el consultant. Però volem dir més: volem dir que en lloc de la paraula entrada i definida al diccionari es pot usar, en alguns casos concrets i en alguns contextes determinats, la mateixa frase o expressió amb què hom la hi defineix.

En una llengua com ara la nostra en què tant s'ha desenvolupat l'ús de les locucions i les perifrasis verbals, val la pena de tenir en compte aquest fet, i de posar, per tant, en les definicions dels verbs contigudes al Diccionari General, solucions per a l'expressió verbal que, potser, en algun cas, poden ésser preferibles als mateixos verbs que són objecte de definició. Es el cas que comentàvem un dia parlant del verb remeiar una de les definicions del qual, posar remei, el pot segurament substituir avantatjosament en algunes ocasions. Els exemples, cercats minuciosament, podrien ésser incomputables: preferir i estimar-se més, destorbar i fer nosa, amollir i deixar anar, emprar i fer servir, manejar i fer anar... Ja en tornarem a parlar.

Cal, però, adonar-se de l'abast limitat de l'observació que formulem. No advoquem pas per la substitució sistemàtica dels verbs per perifrasis o locucions. Un text expositiu, d'un estil cenyit, precís, sobri i contingut, sembla exigir més aviat els primers. Però un escrit d'un to planer, en què es pretengui la fluïdesa i l'espontaneïtat del llenguatge parlat, es pot beneficiar sense dubte d'aquestes expressions, sovint molt genuïnes i peculiars. En definitiva, no hem fet sinó oferir una opció —tal com es diu ara— o, si ho prefereixen, una alternativa dels recursos de la llengua.

ALBERT JANE